

de sig, at den Oversætter, der udgiver en saadan Oversættelse af et fremmed Skrift, for tjener Bemyndelse, ikke mod en selvstændig ny Oversættelse, men mod et Plagiat af Oversættelsen. Anvendelsen kan maaskee af og til være vanskelig, men Ingen vil dog modstige, at Adskilligheden kun fastholdes. At gaae videre, som man paa flere fremmede Steder har gjort, og give Forfatteren f. Ex. en Fortrinsret til at besørge Oversættelser, saa at i det mindste i en vis given Tid Ingen maatte oversætte Bærket uden hans Minde, anseer jeg for meget mislikt, ligesom ogsaa overhovedet at sige, at den, der først har foranstaltet en Oversættelse, derved skulde have faaet en Fortrinsret fremfor Andre til Oversættelsen. Begge Retninger har man i flere Landes Lovgivninger; navnlig har man i Tractater truffet Bestemmelser, der gaae langt videre end nærværende Forslag.

Paa en besynderlig Maade have tvende Medlemmer i modsat Retning udtalt sig mod dette Lovforslag med Hensyn til sammes § 23, nemlig Rigsdagsmanden for Odense Amts 2den Valgkreds (Grundtvig) og Rigsdagsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds (Hammerich). Den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgkreds (Hammerich) var nærved at mene, at denne § var forsaavidt Hovedparagrafen, som dens gode og forstandige Benyttelse først vilde give Lovens sande Betydning. Den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 2den Valgkreds (Grundtvig) ansaae det for sær magtpaaliggende, at denne Paragraph blev udvoteret. Af disse to Meninger skulde jeg altsaa være meest tilbøielig til at ansee den, der blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgkreds for meest begrundet, om den end er noget overdreven. Jeg maa i den Henseende gjøre opmærksom paa den nu gjældende Retstilstand; Forordn. 7de Mai 1828 bestemmer nemlig, at det Forbud, som Forordn. 7de Januar 1741 indeholder imod Eftertryk, skal i Forbindelse med det deri fastsatte Strafansvar ogsaa være anvendeligt med Hensyn til Skrifter, hvortil fremmede Staters Undersaatter have Forlagsret, forsaavidt det i disse

Stater er eller maatte blive forbudt at eftertrykke Skrifter, som ere forlagte af Kongens Undersaatter. Jeg maatte ansee det for et stort Tilbagekridt, dersom den Grundfætning, som her har fundet en bestemt Anerkjendelse, skulde ved en videre Udvikling af Eftertryksloven her i Landet blive fortrængt eller tilbagegetrængt; det vilde være at fastholde den ældgamle Opsættelse, at hvad der er fremmed, er en Fiende. Den sunde Udvikling af Civilisationen fører derimod til en Ligeliggjørelse, og den Ligeliggjørelse, som her er Spørgsmaal om, er betinget saaledes, at vistnok enhver Frygt for Misbrug i denne Henseende maa falde bort, idet den udtrykkelig er betinget af, at der skal være en Gjensidighed.

En saadan Bestemmelse som den, der findes i § 23, og som jo netop skulde træde istedetfor Forordn. af 1828, er aldeles naturlig og aldeles nødvendig, dersom vi ikke, f. Ex. ligeoverfor Norge, f. Ex. ligeoverfor Sverrig og f. Ex. ligeoverfor Slesvig, skulle blive væresfarne end efter den nuværende Tingenes Tilstand; thi efter vor nuværende Lovgivning er Forholdet saaledes, at naar Norge fremtidig vil, hvad det hidtil har villet, naar Sverrig skulde ville, hvad der hidtil har været en Hindring for i dets Grundlov, og naar den slesvigske Lovgivningsmagt skulde ville gaae ind paa en saadan Bestemmelse, saa er der ikke nu fra Kongeriget Lovgivnings Side nogen Hindring imod ligelig Gjensidighed. Der vil derimod i Fremtiden ikke i denne Henseende kunne træffes nogen saadan Bestemmelse, naar man ikke fremdeles vil fastholde en saadan Hjemmel for Regjeringen til at gaae ind paa en saadan naturlig Gjensidighed som den, der allerede har sin Rod i den bestaaende Lovgivning. Til Slutning endnu kun een almindelig Bemærkning om Forholdet til den ældre Ret. En æret Rigsdagsmand har her bragt et aldeles concreet Spørgsmaal frem, nemlig om Retten til de oehlenschlägeriske Skrifters Udgivelse; herved skal jeg bemærke, at det er en almindelig Regel, som man ikke lettelig fraviger ved nye Love, at vogte sig for at afgjøre ældre, allerede stiftede Retforhold, der ere tvivlsomme. Man vil i Reglen ikke